

# SPELDEKOPJES

"Zo Agatha, ook weer van de partij?" "Ja Jan-Kees, heerlijk toch, zo buiten. En dat we het buiten zijn kunnen combineren met geologie....dat is toch vreselijk interessant."

"Zeg dat wel, Agatha, Maar hu, weet jij misschien wat we hier gaan zoeken?" "Nou, het naadje van de kous weet ik ook niet, maar ik heb wel opgevangen dat we schelpjes gaan zoeken. Schelpjes, zo klein als speldekopjes."

"O, die heb ik alleen nog maar in het buitenland verzameld. Interessant zeg, dat ze die hier in Nederland ook hebben. Maar hoe kan dat dan, zo ver van de zee?"

"Tja Jan-Kees, dat weet ik ook niet goed. De natuur is moeilijk te doorgronden weet je." "Inderdaad, misschien moeten we ook maar niet altijd alles willen begrijpen."

"Maar kijk daar eens, Agatha, daar gaan ze met een dragline het gat in dat speciaal voor de exkursie is gegraven. O kijk, nu komt hij met sand terug. Daar zullen onze schelpjes dan wel in zitten. Kom Agatha, met zoveel deelnemers moet je er op tijd bij zijn."

"Rustig maar, dames en heren, er is genoeg voor iedereen. Laat de dragline eerst rustig het materiaal op hopen leggen. Daarna kunt u gaan verzamelen. En gaat u in uw ijver niet bovenop de bergen staan, want dan trapt u de fossielen kapot. Begin rustig onderaan en denk ook een beetje aan uw buurman en buurvrouw. Daar aan de overkant kunt u het materiaal in de sloot zeven. Veel sukses."

"Oh, heb jij misschien een zeef bij Agatha, ik heb er namelijk geen." "Ja, wat dacht je Jan-Kees, ik ga nooit op stap zonder m'n keukenzeef. M'n vriendin moet daar altijd enorm om lachen. Heb jij dan niets bij?"

"Toch wel, m'n schepje en m'n harkje. Die gebruik ik normaal in m'n prieeltje. En twee sigarendoosjes voor de buit."

"Kom Agatha, laten we naar dat bergje gaan. Daar is het nog niet zo druk. Hier, als jij nou het zeefje ophoudt schep ik er het sand in en dan gaan we om de beurt zeven. Dan kan de ander op ons plekje letten."

"Moet je nou zien, Jan-Kees, die lieden hebben monsterlijk grote zeven bij. Daar gooien ze in één keer de halve berg is. Hé meneer, wat doet u daar met dat monstrueus zeefobjekt. U neemt al onze schelpjes weg." "Uw schelpjes dame, die dingen zijn toevallig van iedereen. En dat u zo'n schizofreen keukenzeefje bij u hebt, daar kunt u mij niet aansprakelijk voor stellen."

"Laat dat jongmens maar, Agatha, hoffelijkheid en distinktie raken nu eenmaal uit de gratie." "Maar kijk dan Jan-Kees, in vuilniszakken slepen ze de buit weg. Dat gedrag haalt de geologische wetenschap toch naar beneden!"

"Laten we maar naar de volgende berg gaan, daar ligt nog wat meer Agatha."

"Hé, wat komen jullie twee hier doen? Dit is onze berg. Blijf maar bij die andere. En dame, had de exkursieleider niet gezegd, dat we niet boven op de bergen mochten klimmen?" "Ja, maar anders krijg ik mijn doosje nooit vol. Kom op Jan-Kees, klim ook op de berg, hier ligt veel meer. En sla de lieden die in de weg zitten maar met je schepje op de vingers."

"Goed Agatha, maar ik hoef toch niet zo hard te slaan hè? Pets meneer, wilt u daar even vanaf blijven. Dit zijn onze schelpen."

"Hé, zijn jullie helemaal mesjokke? kom van die berg!"

"Agatha, hij gooit sand in m'n ogen! Help me!!" "Hier, een pets met m'n zeefje, zandgooier. We zullen jullie weleens leren!"  
"Kom op jongens, laten we maar ergens anders gaan zitten. Van zo'n tweetal word je alleen maar gek."

"Fijn hè, Agatha, nu hebben we de hele berg voor ons alleen. En die schelpjes zijn toch wel mooi hè. We krijgen onze doosjes nu vast wel vol."

"Ja Jan-Kees. Maar kijk uit, sukkel! Je trapt een mooie schelp kapot!"

"Dat geeft toch niet Agatha, we zouden toch alleen maar schelpjes verzamelen die net zo groot zijn als speldkopjes!"

*Concha Lutea*

=====